

Биљана Челик

Повторно те сонив

спокојна,сакана,тивка

Те сонив со твоите златни полиња

Во сни го почувствував опојот на свежината на твоите планини

Го сонив развигорот кој нежно те милува

Ја чув и мелодијата на изворот,шумот на реките и спокојот на езерата

Те сонив огреана со Македонско Сонце

Те сонив со мека прекривка од свезденото небо

И, посакувам веќе да не те сонувам.

Посакувам повторно да те доживеам со твојата вистинска лика и личотија единствена
моја МАКЕДОНИЈО.

